

Nýggjur sendi- maður í býnum

Sendimaðurin í Keypmannahavn, Sigmundur Ísfeld, hevur seinastu trýggjar vikurnar brúkt tað mesta av tíðini uppá at knýta sambond, tí maðurin er spildurnýggjur í býnum

Sigmundur Ísfeld hevur seinastu árin verið sendimaður í London, men seinastu trýggjar vikurnar hevur hann verið í nýggjum starvi í Keypmannahavn, har tað mesta tíðin er brúkt til at vitja onnur sendifólk.

- Í summum førum hava tað verið kurteisvisitjanir, har mann heilsar uppá og presenterar seg, men í øðrum førum, so er tað okkurt mál, mann hevur havt liggjandi, sum mann vil hava gongd á aftur, segði Sigmundur Ísfeld, sendimaður.

Ein spurningur, sum ofta hevur verið settur í samband við sendistovur, er spurningurin, um tað er neyðugt hjá Føroyum at hava eina sendistovu í Danmark.

Hetta varð Sigmundur Ísfeld eisini spurdur um.

- Hatta er ein sera viðkomandi spurningur, sum eg ofta fái, og sjálvandi er tað í summum førum eins gott at føroyingar samstarva við danir, men veruleikin er hann, at øll lond í heiminum hava eina uttanríkisstænastu, og tað er ein sannroynd at danir ikki altíð hava sama áhuga í føroyskum viðurskiptum.

Harafturat vísti sendimaðurin á, at hóast tað er lætt at koma á tal við telefon ella teldupostum, so er lættari at samskipta við fólk, um mann hevur hitt tey.

- Tá ið mann kennir fólk, so er lættari at taka telefonina og siga hey, takk fyri seinast, og so

at nevna, at mann hevur hendan og hendan trupulleikan, greiddi Sigmundur Ísfeld frá.

Hóast Sigmundur Ísfeld hevur skift London út við Keypmannahavn, so staðfestir hann, at nógv snýr seg um tað sama.

- Grundleggjandi snýr tað seg um tað sama, at hava eitt netverk og seta seg inn í samfelagið, so mann kann vera eygu, oyru og muður hjá Føroyum í hesum landinum. Men tá tað er sagt, so eru tað nógv fleiri mál, sum versera ímillum føroyskar og danskar myndugleikar enn tað gera ímillum føroyskar og enskar, segði sendimaðurin.

Liverpool, Pro Vita og Eik-stjórin

Eg spurdi einaferð ein politikkara, hvat hansara eftirmæli fer at vera. Hann svaraði: "Tað veldst, hvør skrivar tað." og tað er hetta, sum er sannleikin í sannleikanum.

Sjálvur hugdi eg ikki at dystinum, men smílið gjørdist rættiliga nógv størri, tá ein vinmaður sunnudagin vísti mær live-score á telefonini hjá sær.

Fyrst sá eg, at Manchester United vann 2-1 á Liverpool. Síðan, at ungi Jonjo Shelvey hevði fingið reytt kort, og at United fekk eitt brotsspark, sum teir skoraðu uppá.

Tá eg síðan sjálvur fór á netið, sá eg Liverpoolararnar grenja um dystin. "Tað var ikki reytt kort", "Johnny Evans var líka nógv um tað", "brotsparkið var alt ov biligt", "Manchester hevur keypt dómaran."

So gjørdist veruleikin onkursvegna ein annar: Nú vann United, men summi hildu uppá, at teir høvdu snýtt.

Tað sama gjørdi seg galdandi á Fólkafundinum 2012, har mest umrøddi luturin, fólk kundu ognar sær, var eitt fostur, sum skuldi eittast at vera nakrar fáar vikur gamalt og var gjørt úr gummi.

Onkur, sum fekk ilt í afturpartin av figurinum, spurdi skjótt ein lækna, um fostur veruliga vóru so stór og líktust so nógv børnum eftir so fáum vikum. Læknin, sum er rættiliga frísinnaður sjálvur, svaraði, at tað passaði nokk ikki heilt, at dukkufostrið, sum felagsskapurin Pro Vita býtti út, var so ungt.

Tað vil so siga, at Pro Vita hevði hesa dukkuna, sum líktist einum fostri, og at fólk blivu ávirkað - fyri ikki at siga provokerað - av at síggja lítla barnið.

"At hugsa sær, at Pro Vita er á figgjarlógini", segði onkur. Men skulu fólk nú vera fyri teimum røttu tingunum fyri at vera á figgjarlógini? Hvat við Kris, sum heldur religion vera svarið úr einari og hvørjari kreppu? Og hvat við demokratia, sum virkar ímóti helvtini av samfelagnum?

Marner Jacobsen, fyrrverandi forstjóri í Eik, sum vit komandi árin fara at hoyra mest um í samband við eitt rættarmál, royndi eisini at leggja veruleikan út í vikuni: "Eg havi góða samvitsku uppá tann mátan, at eg alla tíðina havi handlað uppá ein máta, sum eg helt vera best fyri bankan." Hann greiddi eisini frá, hvussu óvart figgjararkreppan kom á hann, um hvussu hann ongantíð er komin til orðana í málinum og hvussu myndugleikarnir broyttu hugburð til bankar og pengar.

Síðani kom tað mest avgerandi, nú Marner Jacobsen royndi at vinna sær eitt sindur av sympati millum fólkið, tá hann grundleggjandi segði tvey ting: "Eg misti eisini pengar" og "Verði eg dømdur, so komi eg aldrin fyri meg aftur figgjarliga."

Men skulu vit ikki í tílíkum førum lata okkara skipanir virka? Óhefta dómsvaldið dømir ella fríðdømir Marner. Politikararnir, sum vit sjálvi hava valt, avgera lagnuna hjá Pro Vita. Og dómarin gjørdi av, at United gjørdi røttu tingini fyri at vinna.

At vit aftaná ikki eru samd, tað er jú okkara demokratiski rættur, hóast vit neyvan fáa nakað burtúrur tí.

Og politikarin hann fær nokk eitt rættiliga negativt eftirmæli, um eg verði biðin um at skriva tað.

Ghetto Føroyar er sending hjá Rás2, beinleiðis úr Keypmannahavn hvønn hósdag klokkan 14-16. Talan er um frískt, frekt og festligt útisetaradio. Lív Højsted Horsdal, Barbara Holm, Rógvi Nybo, Eiríkur í Jákupsstovu og Rólant Waag Dam gera sendingina, saman við Búgva Øster og Magna Høgnesen, ið standa fyri tekniska partinum. Á hesum síðum sæst nakað av tí, borðreitt var við í seinastu sending. »Dáma« Ghetto Føroyar á Facebook, har tú sært myndir, kanst hoyra kjak og aðrar samrøður, umframt at føstu tættirnar, sum eru live tónleikur, Klumman, Útisetin og Endabresturin.

